

мѣрка и споредъ времѣто, и срѣчь: ка-
то дане запрешь нѣкогого отъ ѡденѣто.

165. Я кога са много ѡстїета,
не сж насыщавай отъ по добротѣ, а
ми отъ ичкитѣ хапвай по мало: а
като усѣтишь че другитѣ твой дру-
гари престанали отъ ѡденѣто, по при-
бжрзбай и ты да совершишь твоего
насыщенїе, за да ти са не пресмѣлтъ
че са не насыщавашь.

166. Знай, защо е голѣмо без-
срамство да гонишь предсѣданїето на
трапезата: ако ли та прикани на то-
ва който угощава, и виждашь че си
достойнъ за него мѣсто, не сж упи-
рай на дяго, ами сж благодаренїе со-
изволи на оногова, който та кани.

167. Кога обыкала чашата по нѣ-